

LỜI SỐNG

Tháng 10.2014

“Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi không hề phải đói; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ!” (Ga 6, 35)

Trong Tin Mừng của ngài, thánh Gioan kể rằng sau khi đã hoá bánh ra nhiều, trong bài nói trang trọng ở Ca-phác-na-ô, trong nhiều điều Đức Giêsu nói rằng: “Các ông hãy ra công làm việc không phải vì lương thực mau hư nát, nhưng để có lương thực trường tồn đem lại phúc trường sinh, là thứ lương thực Con Người sẽ ban cho các ông” (Ga 6,27).

Đối với những người nghe Ngài, hiển nhiên điều này nói về man-na, cũng như về sự chờ đợi man-na “thứ hai” từ trời xuống vào thời Đấng Mes-sia. Trong cùng một bài nói, với đám đông không hiểu, ngay sau đó Đức Giêsu giới thiệu chính mình như thứ bánh từ trời xuống mà họ phải lấy đức tin để đón nhận:

“Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi không hề phải đói; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ!”

Đức Giêsu đã coi mình như bánh. Đó là lý do cuối cùng của cuộc đời Người trên trần thế. Là bánh để người ta ăn. Và là bánh để ta thông hiệp với sự sống của Người, để biến đổi ta nên như Người. Cho đến đây ý nghĩa thiêng liêng của lời này, gợi lại Cựu ước, thì rõ ràng. Nhưng bài nói trở nên bí nhiệm và khó hiểu, khi sau đó Đức Giêsu nói về chính mình: «Bánh tôi sẽ ban tặng, chính là thịt tôi đây, để cho thế gian được sống» (Ga 6,51b) và «Nếu các ông không ăn thịt và uống máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình» (Ga 6, 53).

Đó là lời loan báo về Thánh Thể, điều làm cho nhiều môn đệ lấy làm chướng tai gai mắt và bỏ đi. Nhưng đó là hồng ân lớn nhất mà Đức Giêsu muốn ban tặng cho nhân loại: sự hiện diện của Người trong bí tích Thánh Thể, sự hiện diện làm cho tâm hồn và thể xác được no nê, ban niềm vui trọn vẹn, nhờ sự kết hợp mật thiết với Người.

Được nuôi dưỡng với bánh này, mọi thứ đói khát khác không còn lý do tồn tại nữa. Mỗi ao ước yêu thương và sự thật của ta đều được Đấng là chính Tình yêu, chính sự Thật, là cho no thỏa.

“Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi không hề phải đói; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ!”

Vậy bánh này nuôi dưỡng ta bằng chính Người ngay từ trên trần gian, nhưng Chúa ban bánh đó cho ta để đến phiên ta, chúng ta có thể làm no thỏa cơn khát thiêng liêng và vật chất ở chung quanh ta.

Thế gian không nhận được nhiều lời loan báo của Đức Kitô từ Thánh Thể, cho bằng từ cuộc sống của các tín hữu Kitô được nuôi dưỡng bởi Thánh Thể và Lời Chúa, khi rao giảng Tin Mừng bằng cuộc sống và lời nói, họ làm cho Đức Giêsu hiện diện giữa con người.

Cuộc sống của cộng đoàn Kitô, nhờ Thánh Thể, trở nên sự sống của Đức Giêsu, như vậy một cuộc sống có khả năng đem lại tình thương, sự sống của Thiên Chúa cho người khác.

“Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi không hề phải đói; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ!”

Với ẩn dụ là bánh, Đức Giêsu cũng dạy chúng ta một cách thể dích thực hơn, «kitô» hơn, để mến yêu người bên cạnh.

Thực vậy, mến yêu nghĩa là gì? Mến yêu nghĩa là «nên một» với mọi người, nên một trong tất cả những gì người khác ao ước, trong những cái nhỏ nhất và vô nghĩa, và trong những cái đối với ta ít quan trọng, nhưng người khác quan tâm.

Và Đức Giêsu đã làm gương một cách kinh ngạc về cách thể yêu thương này bằng cách trở nên bánh cho chúng ta ăn. Người trở nên bánh để đi vào tất cả mọi người, để làm cho mình ăn được, để nên một với tất cả mọi người, để phục vụ, để mến yêu tất cả mọi người.

Vậy chúng ta cũng nên một đến chỗ để cho người ta ăn mình. Đó là tình thương, nên một để người khác cảm thấy được nuôi dưỡng bởi lòng yêu thương của ta, được an ủi, nâng đỡ, cảm thông.

Chiara Lubich

